

ROZPALENIE (6) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, a oraz końcowe e pochylone.

sg N rozpálenie (4); -é (3), -(e) (1). ◊ G rozpálenia (1). ◊ D rozpáleniu (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. rozpalić.

1. Wysoka temperatura, gorąco (4) :

Zwrot: »z rozpálenia się sparzyć« (1): á tak fie s siłnego rozpálenia [párzili] [*ex calore nimio urebantur*] HistAl H.

a. Gorączka jako objaw choroby (3) : y czásem iefli takie rozpálenie będzie/ że y głowę/ y członki infze/ wódkámi kropiąc/ duchy wsię wraciá/ nie od rzeczy czyniá Oczko 28v, 31v.

Szereg: »gorączka albo rozpálenie« (1): ále siedząc/ iáko mówię/ w wodzie/ niech fye tego ftrzeże. co ácz chcą niektórzy fárbowác/ że wodá ciáło grzeie/ śšie/ y fufzy/ tedy ztego prágnienie przychodzi/ którego to niezákropiwfzy/ gorączká/ álbo rozpáleniéby iákie przyść mogło Oczko 19.

2. Silna emocja, namiętność (2) :

rozpálenie w kim (1): Namilfzy/ nie dziwuyćie fię rozpáleniu ktore w was [*in fervore*] BudNT Petr 4/12.

W przeni (1) :

Fraza: »rozpálenie ugaśnie« (1): ModrzBaz 80v cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »rozpálenie krwi« (1): gdy fię one záburzenia ferdeczne vfpokoiá/ rozpálenie krwi vgáfnie [*cum ... fervores sanguinis extinguerentur*]/ á mieyfce będzie rozumowi/ roftropności/ y dobrej rádzie ModrzBaz 80v.

Cf **ROZPALIĆ, ROZPALIĆ SIĘ**